

handling har foranlediget i Landstinget, og med det Kendskab, det ærede Medlem besidder til det Omraade, vi beskæftiger os med, og med den Forstaaelse, han tidligere har givet Udtryk for med Hensyn til Betydningen af denne Lovs Gennemførelse, tvivler jeg ikke om, at det ærede Medlem i Virkeligheden anser den Tid, som Behandlingen af denne Sag i Landstinget har taget, for vel anvendt, naar jeg forsikrer ham om, at det var nødvendigt at give denne Tid for at faa Lovforslaget gennem det høje Landsting i saa lidet ændret Skikkelse.

Jeg maa i Anledning af det ærede Medlems Forespørgsel om Indholdet af Ændringen til § 4 sige, at Lederens Pligt til Anmeldelse for Højskole, Kaserners og lignende Institutioners Vedkommende naturligvis omfatter Elever og det værnepligtige Mandskab, men selvfølgelig ikke undtager saadanne fast ansatte Personer ved disse Virksomheder fra den dem i Henhold til Loven paahvilende Pligt til at foretage Anmeldelse til Registerne. Jeg er fuldkommen klar over, at Kontroleringen af de oprettede Register paa Grundlag af Folketællingslisterne, som paabydes i § 8, kan føre til Besvær for de store Kommuner, men jeg nærer ikke Tvivl om, at det vil blive muligt at finde en Praksis ved Gennemførelsen af dette, som vil blive i høj Grad simplificeret, for saa vidt en saadan Kontrol som den, det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har omtalt, har fundet Sted i Efteraaret. Jeg tvivler ikke om, at man her med skyldig Hensyntagen til Lovens Bestemmelser skal kunne finde en Arbejdsform, som vil vise sig tilfredsstillende.

Hvad de Henstillinger angaar, som det ærede Medlem i Forbindelse med denne Sag tidligere har gjort til mig, skal jeg her sige, at de naturligvis skal blive Genstand for Ministeriets Overvejelse.

Fraenkel: Jeg er Modstander af denne alt for vidtdrevne Registrering, der falder i Traad med en Række andre Love, som i deres samlede Virkning mere og mere vil mekanisere Samfundet og hindre Bevægelsesfriheden. Jeg ser meget godt, at det kan være ønskeligt at følge Mennesket fra Vuggen til Graven under Hensyn til de Kriminaliteter, han har begaaet eller vil begaa, og eventuelt Unddragelse af de Byrder, der paahviler ham. Men jeg ser ikke rettere end, at i en Smule Land som vort maa man nok kunne faa fat i en Mand, naar man ønsker at tale med ham. Det var meget let for mig langt mere

indgaaende at begrunde min Stilling, end jeg agter at gøre her; thi det, vi staar overfor ved disse Folkeregistre, er paa ingen Maade noget nyt; det er kendt fra saa mange andre historiske Perioder, altsammen og til alle Tider med den samme Virkning: at Bevægelsesfriheden hindredes og den personlige Frihed indskrænkedes, indtil man kom ud i Tilstande, som ingen af os ønsker, men som vil blive den sidste logiske Konsekvens af Forslag som dette i Forbindelse bl. a. med den almindelige Udvikling gennem store Bedrifter. Men jeg skal ikke opholde Tingets Tid med at uddybe mine Grunde til ikke at kunne gaa med til Lovforslaget her; for jeg tror, jeg staar overfor en almindelig Tendens, om man vil, en Modesag, som det nu en Gang ikke kan nytte at stride imod. Derfor kan jeg indskrænke mig til i korte Træk at begrunde, hvorfor jeg ikke vil stemme for Lovforslaget. Skulde det paa dets senere Vej, mod min Forventning vise sig, at der er andre, der staar sammen med mig, vil der til tredie Behandling være Tid til nærmere at udvikle mine rent principielle Grunde til, at jeg er Modstander af Forslag af denne Art.

Minister uden Portefeuille Klaus

Berntsen: Som Formand for de samvirkende Sogneraadsforeninger vil jeg udtale min Tak for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet baade tidligere og nu i Dag i dette høje Ting. Jeg paaskønner i høj Grad den Ihærdighed, som min højtærede Kollega Indenrigsministeren har vist for at faa Sagen gennem det andet høje Ting. Jeg er jo noget forbavset over den Modstand, denne Sag har mødt i Landstinget, ikke mindst var jeg forbavset over, at det høje Landsting ikke kunde gaa med til dette Lovforslag, før de kommunale Raad endnu en Gang havde udtalt deres Mening om denne Sag. Nu er Modstanden overvundet, og Lovforslaget har faaet en Skikkelse, selv med de Ændringer, det er undergaaet i det andet Ting, som de kommunale Raad og de samvirkende Sogneraadsforeninger kan være tilfredse med. Jeg haaber ikke, at denne Sag skal blive forsinket ved Udvalgs Nedsættelse. Det glæder mig, at kun en eneste Stemme har ytret sig mod selve Sagen. Hvor megen Pris jeg end sætter paa det ærede Medlem Hr. Fraenkel, vil jeg dog sige, at den Argumentation, han førte i Marken i Dag mod dette Lovforslag, har ikke imponeret mig, jeg havde ventet mig noget ganske anderledes sagligt, thi Bevægelsesfriheden synes jeg ikke, han har